

شعری اِ سر شون رضا

سراینده: محمد امیری اردکانی

طوس هِن شاهدِ اَسرارِ فِراوونِ رِضا تشک، واقِن اِ چِشِلِ ناز و دِرِخِشونِ رِضا
واقِ گُلِ رَفْتَن و بَرِیوزِن و شَرْموک و خِجِلْ اِ سِ دِیتِن لُولِ غُنْجَه و گُلْگونِ رِضا
باد، سَرشوقِن و دِلْخِشْ کِه هِسْشْ شونَه مِرِنْد نَرْم و هُمبارِ اِلایِ زَلْفِ پَرِیشونِ رِضا
بِه خُدا تِیلَه شِکالْم اِ سِ ضامِن بُدْنِشْ هِن نَمکِ گِیر و نَظَرِ کِرْدَه و مَدِیونِ رِضا
اِ سِ لُطْف و کَرْمِشْ تِیلَه شِکالْم هَمَه شِوَو نَسْلْ دَر نَسْلْ هِسِن شاکِر و مَمْنونِ رِضا
مُم شِنْفَتِن کِه مِگِن رُوژِ شِهادَتِ زَهرا هِن حَرَمِ شَاهِدِ اَشْکِلْ گُت و غَلْتونِ رِضا
اَشْکِ غَم مَت اِ رو لُوسَه یِ چِشِلِ شَمْعِ حَرَم وَقْتِی یِن شَاهِدِ چِشِلِ تَر و گِریونِ رِضا
خاکِ مَشْهَدِ اِگِ اِمروزِ بُدْنِ مَهْرِ نَماز هِن اِ یَمِنِ حَرَمِ پاک و زَرْفِشونِ رِضا
اِفْتِخارِن اِ سِ طاووسِ کِه هِن بال و پَرِشْ گَرْدِگِیرِ حَرَم و نَقْشِلِ اِبوونِ رِضا
جُز خُدایی کِه خُشِن ظاهِر و پَنهون و عَلِیم هِیشْکِ نِیْسِشْ خَوْر از رازِلِ پَنهونِ رِضا
دِلْشِیْنِ اِ سِ هَر شِیعَه یِ عَثْنِی عَشْرِی کِه اِ تِی دِلْ خُ هِسْشْ باوَر و اِیْمونِ رِضا
خوش بَه حالِ او پالون دُوژِ خُدادِیتَه کِه بی عاشِق و رَهرو مَکْتَبِ پُر و پِیْمونِ رِضا
مُ یَقِینِ مِینِ اِ سِ هَر مِرْد و زِنِی اِیرونِی اِفْتِخارِن کِه وابوتِ خادِم و دَرَبونِ رِضا
هَرجا لَازِم بو عَمَلِ یِیْنِ سَر عَهْد و وَفا هِی قَسَمِ مَرخِنِ سَر نوم و اِ سَر جُونِ رِضا
تَم اِگَر تَسْکا عَمَلِ یِیْنَه اِ حُکْمِلِ شَرْعِی هِنه کِرْدَه یِ و خُتِ سَر کَفَه یِ مِیزونِ رِضا

تَحَلَّه خَوَارِنْ اِگِ عُمَرُ تُو ی عُمَرِنْ شُو و رُوژ
خَتْ شَرِیْنَشْ کُ اِبِی قَنْدِ تُوو قَنْدُوْنِ رِضَا
نَمَكْشُ نِی اِگِ عُمَرْتْ، مَزِ هِی سُرْسَه، بِرِیْزُ
اِ تُوو عُمَرْتْ، نَمَكِ پَاکِ نَمَكْدُوْنِ رِضَا
اِگِ هِنِ زَخْمِ دِلْتْ كِهِنَه وَ بَدَخِیْمِ وَ گَوَالُ
چَا رِه ی زَخْمِ تُو هِنِ مَرَهَمِ وَ دَرْمُوْنِ رِضَا
شَكْ نَمُوْنِدَنْ كِه وَرِقْ دَفْتَرِ مَا وَرْگِشْتَنْ
اِ زَمَانِ كِه خُرَاسُوْنِ بَدَنْ مَلِكِ سُلَیْمُوْنِ رِضَا
دِلْنَشِیْنِ اَوْ پَسِیْنَلْ كِه صُدَا ی سَا ز وَ دُهْلُ
مَتِ گُلْدَسْتَه یَلِ خَا صَه وَ مُوْزُوْنِ رِضَا
خُو ش بَه حَالِ اَوْ كَمُوْتَرِ تَپَلِ وَ كَاكَلِ سَرُ
كِه هِسْشُ لُوْنَه اِ وَرْ گُنَبِذُ وَ سَرُ بُوْنِ رِضَا
مُ اِ قُرْبُوْنِ كَمُوْتَرَلِ خُو ش رَنگِ حَرَمُ
كِه هِسِنْ دُوْنَه خُوْرِ ظَرْقَلِ پُرْ دُوْنِ رِضَا
اِی خُدَا! شُكْرِ تُو مِی نَمُ كِه اِ فَضْلِ وَ كَرَمْتْ
مَرْغِ دِلْ مَمُ وَا بَدَنْ مَرْغِ غَزَلْ خُوْنِ رِضَا
اِ زَمَانِ كِه زِیَارْتْشِ نَصِیْمُ وَا بَدَنْ
هِنِ كَوِیْرِ دِلِ مِ سِیْرُوْ بَارُوْنِ رِضَا
بُو ی تُو حِیْدِ دَمَاغُمُ مَرِیْسْتِ وَ قَتِی مِشَمُ
صَا فِ و صَا دِقْ اِ تُوو هَرُ دَرْگَه وَ دَا لُوْنِ رِضَا
چَه مَلُو سِنْ كِه اِ سَرُ سَفْرَه ی مِهْرِ رَضَوِی
شُوْنِ خَلْ مِی نَمُ خَرْدِنْ نَمَكِ وَ نُوْنِ رِضَا
سَخْتْ بَا وِرْ مِ نِ اُوْنِ رُو حِ مَسِیْحَا نَفْسِیْشُ
كِه اِ هَرُ مَرْدَه مِدْتْ چُوْنِ، تَنْ بِی چُوْنِ رِضَا
اِی خُدَا! خَتْ هَا دَه تُو فِیْقُ كِه بِی نَمُ دَمْرُوْ
هَمَه ی دَا رِ وَ نَدَا رِلْ خُمِ قُرْبُوْنِ رِضَا
بُكْ خَتْ لَقْلَقَه وَ وَرْدِ زَبُوْنُمُ كِه بِگَمُ:
«لَعْنِ وَ نَفْرِیْنِ تُو بَرِ قَاتِلِ مَلْعُوْنِ رِضَا»
خَتْ نَصِیْمُ كُ خُدَا یَا كِه اِ تَا رِی كِی قَبْرِ
وَا بُو رُو شَنْ اِ وَرْمُ شَمْعِ شِیْسْتُوْنِ رِضَا
كَرَمْتْ شَا مِلِ حَالْمُ كُ كِه دَرُ رُوْزِ حِ سَابُ
بِمِ سَرُ سَفْرَه ی عَفُوْ تُو، مِ مِهْمُوْنِ رِضَا
لُطْفِ خَتْ شَا مِلِ حَالْمُ كُ ی دَقِی دِ بِگَمُ
اِ ی گُو شَه ی حَرْمُشْ شِعْرِی اِ سَرُ شُوْنِ رِضَا

AmiriArdakani.ir